

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 1. marca 2016 *

„Državne pomoči — Reševanje podjetij v težavah — Pomoč v obliki garancije države — Sklep o združljivosti pomoči z notranjim trgom — Neobstoj začetka formalnega postopka preiskave — Resne težave — Postopkovne pravice zainteresiranih strank“

V zadevi T-79/14,

Secop GmbH s sedežem v Flensburgu (Nemčija), ki jo zastopata U. Schnelle in C. Aufdermauer, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo L. Armati, T. Maxian Rusche in R. Sauer, agenti,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2013) 9119 final z dne 18. decembra 2013 v zvezi z državno pomočjo SA.37640 – pomoč za reševanje družbi ACC Compressors SpA – Italija,

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi H. Kanninen, predsednik, I. Pelikánová (poročevalka), sodnica, in E. Buttigieg, sodnik,

sodna tajnica: K. Andová, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 8. septembra 2015

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 ACC Compressors SpA je družba, ki od leta 1960 proizvaja in trži kompresorje za hladilnike za domačo rabo. Je hčerinska družba v 100-odstotni lasti družbe Household Compressors Holding SpA (v nadaljevanju: HCH), ki deluje le kot holding in ne opravlja proizvodne dejavnosti. Družba ACC Compressors je imela sprva v lasti 100 % kapitala družbe ACC Austria GmbH in prek nje 100 % kapitala družb ACC Germany GmbH in ACC USA LLC.

* Jezik postopka: nemščina.

- 2 Skupina ACC je leta 2012 imela ekonomske težave. Zoper družbo ACC Germany je bil oktobra 2012 začet postopek zaradi insolventnosti. Zoper družbo ACC Austria je bil postopek zaradi insolventnosti začet 20. decembra 2012. Družba ACC Compressors je bila 28. junija 2013 razglašena za insolventno in 27. avgusta 2013 dana v posebno upravljanje. Družba HCH je bila za insolventno razglašena 12. oktobra 2013.
- 3 Na podlagi zbiranja ponudb, opravljenega v okviru postopka zaradi insolventnosti družbe ACC Austria, je bila 20. aprila 2013 med družbo Secop Kompressoren GmbH, hčerinsko družbo tožeče stranke, družbo Secop GmbH, zdaj Secop Austria GmbH, in stečajnimi upravitelji družbe ACC Austria podpisana pogodba o nakupu sredstev družbe ACC Austria. Ta pogodba je vsebovala odložni pogoj, da Evropska komisija ugotovi, da je transakcija združljiva z notranjim trgov.
- 4 Italijanska republika je 5. novembra 2013 Komisiji priglasila pomoč za reševanje družbe ACC Compressors.
- 5 Priglašeni ukrep je bila šestmesečna garancija države za kreditne linije, namenjene zagotovitvi likvidnosti, v skupnem znesku 13,6 milijona EUR. Ta garancija naj bi omogočila nadaljevanje opravljanja dejavnosti družbe ACC Compressors med pripravo načrta prestrukturiranja ali likvidacije.
- 6 Komisija je v sklepu z dne 11. decembra 2013 odločila, da ne bo nasprotovala temu, da družba, ki je postala Secop Austria, pridobi sredstva družbe ACC Austria (v nadaljevanju: odločba o koncentraciji), s čimer je pogodba, sklenjena 20. aprila 2013, začela veljati.
- 7 Komisija je s Sklepom C(2013) 9119 final z dne 18. decembra 2013 v zvezi z državno pomočjo SA.37640 – pomoč za reševanje družbi ACC Compressors SpA – Italija (v nadaljevanju: izpodbijani sklep) odločila, da ne bo nasprotovala priglašenemu ukrepu. Ugotovila je zlasti, da priglašeni ukrep pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, da pa izpolnjuje pogoje za to, da se kot pomoč za reševanje podjetja v težavah razglasi za združljiv z notranjim trgov.
- 8 Pridobitev sredstev družbe ACC Austria s strani družbe Secop Austria se je zlasti nanašala na patente, ki jih je do takrat uporabljala tudi družba ACC Compressors za svojo lastno proizvodnjo kompresorjev. Dva spora v zvezi s temi patenti (v nadaljevanju: sporni patenti) potekata pred nemškimi in italijanskimi sodišči med skupinama Secop in ACC, ki si zlasti nasprotujeta glede vprašanja, ali je bila licenčna pogodba med njima veljavno sklenjena (v nadaljevanju: spor o patentih).

Postopek in predlogi strank

- 9 Tožeča stranka je 5. februarja 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 10 Na podlagi predloga sodnika poročevalca je Splošno sodišče (prvi senat) odločilo, da začne ustni del postopka, in v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 svojega poslovnika z dne 2. maja 1991 strankama postavilo pisna vprašanja. Stranki sta odgovorili v roku, ki ga je določilo Splošno sodišče.
- 11 Stranki sta na obravnavi 8. septembra 2015 ustno podali stališča in odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča.
- 12 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - izpodbijani sklep razglasi za ničen;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.

13 Po spremembi svojih predlogov v dupliki Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 14 Tožeča stranka v utemeljitev svoje ničnostne tožbe navaja tri razloge, od katerih se prvi nanaša na kršitev člena 296 PDEU, bistveno kršitev postopka in neobstoj obrazložitve, drugi na kršitev Pogodb in tretji na zlorabo pooblastil.
- 15 Tožeča stranka je v odgovorih na pisna vprašanja Splošnega sodišča na eni strani navedla, da je njen prvi tožbeni razlog treba razumeti tako, da zadeva neizvedbo preiskave v nasprotju s členom 108(3) PDEU in členom 4(1) Uredbe Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [108 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).
- 16 Na drugi strani je tožeča stranka navedla, da je njen tretji tožbeni razlog treba razumeti tako, da se nanaša na napake pri presoji, saj naj Komisija ne bi upoštevala bistvenih elementov zadeve, za katere je vedela ali bi morala vedeti. Poleg tega je na obravnavi pojasnila, da ne vidi ovire za to, da se njen prvi in tretji tožbeni razlog, kakor sta bila preoblikovana, preučita skupaj.
- 17 V tem smislu bodo torej v nadaljevanju preučeni tožbeni razlogi, ki jih je navedla tožeča stranka.

Drugi tožbeni razlog: kršitev Pogodb

- 18 Drugi tožbeni razlog je razdeljen na tri dele, od katerih se prvi nanaša na kršitev člena 107(3)(c) PDEU, drugi na kršitev člena 108(2) in (3) PDEU in tretji na kršitev načela enakega obravnavanja.
- 19 Najprej je treba skupaj preučiti prvi in drugi del. S tema dvema deloma se namreč v bistvu vsebinsko izpodbija odločitev Komisije, da ne začne formalnega postopka preiskave.

Prvi in drugi del drugega tožbenega razloga: kršitev člena 107(3)(c) PDEU in člena 108(2) in (3) PDEU

- 20 Tožeča stranka v bistvu navaja, da je Komisija napačno ugotovila, da je sporna pomoč združljiva z notranjim trgov, in da neupravičeno ni začela formalnega postopka preiskave.
- 21 Komisija argumente tožeče stranke izpodbija.

– Pregled upoštevnih sodnih praks

- 22 Najprej je treba navesti, da mora Komisija začeti formalni postopek preiskave, zlasti če je glede na informacije, pridobljene v postopku predhodne preučitve, še naprej soočena z resnimi težavami pri presoji preiskovanega ukrepa. Ta obveznost namreč izhaja neposredno iz člena 108(3) PDEU, kot ga razlaga sodna praksa, in je potrjena z določbami člena 4(4) v povezavi s členom 13(1) Uredbe št. 659/1999, kadar Komisija po predhodni preučitvi ugotovi, da obstajajo dvomi o združljivosti zadevnega ukrepa (glej v tem smislu sodbo z dne 12. februarja 2008, BUPA in drugi/Komisija, T-289/03, ZOdl., EU:T:2008:29, točka 328).

- 23 V skladu z ustaljeno sodno prakso je namreč postopek iz člena 108(2) PDEU nujen, kadar ima Komisija resne težave pri presoji, ali je pomoč združljiva z notranjim trgov. Komisija se torej sme omejiti na predhodni postopek iz člena 108(3) PDEU in sprejeti ugoden sklep o državnem ukrepu le, če se lahko po prvi preučitvi prepriča, bodisi da ta ukrep ne pomeni pomoči v smislu člena 107(1) PDEU bodisi da je združljiv z notranjim trgov, če se opredeli za pomoč. Nasprotno, če ta prva preučitev pripelje Komisijo do nasprotnega prepričanja ali če ne more premagati vseh težav, ki so nastale ob presoji združljivosti obravnavanega ukrepa z notranjim trgov, ima Komisija dolžnost, da zbere vsa potrebna mnenja in da v ta namen začne postopek iz člena 108(2) PDEU (sodbi z dne 15. junija 1993, *Matra/Komisija*, C-225/91, Recueil, EU:C:1993:239, točka 33, in z dne 2. aprila 1998, *Komisija/Sytraval in Brink's France*, C-367/95 P, Recueil, EU:C:1998:154, točka 39, ter zgoraj v točki 22 navedena sodba BUPA in drugi/Komisija, EU:T:2008:29, točka 329).
- 24 Tako mora Komisija na podlagi dejanskih in pravnih okoliščin zadeve presoditi, ali je treba zaradi težav, s katerimi se je srečala pri preverjanju združljivosti pomoči, začeti ta postopek (sodba z dne 19. maja 1993, *Cook/Komisija*, C-198/91, Recueil, EU:C:1993:197, točka 30). Pri tej presoji mora upoštevati tri zahteve.
- 25 Prvič, člen 108 PDEU pooblastilo Komisije, da po koncu postopka predhodne preučitve odloči o združljivosti pomoči z notranjim trgov, omejuje le na ukrepe, ki ne povzročajo resnih težav, tako da je to merilo izključevalno. Komisija zato ne more zavrniti začetka formalnega postopka preiskave zaradi drugih okoliščin, kot so interes tretjih, razlogi ekonomičnosti postopka ali kateri koli drug razlog upravne smotrnosti (sodba z dne 15. marca 2001, *Prayon-Rupel/Komisija*, T-73/98, Recueil, EU:T:2001:94, točka 44).
- 26 Drugič, Komisija mora, kadar se sreča z resnimi težavami, začeti formalni postopek in glede tega nima nobene diskrecijske pravice. Čeprav je vezana glede odločitve o začetku tega postopka, pa ima nekolikšno diskrecijsko pravico pri ugotavljanju in preiskavi okoliščin zadeve, da bi ugotovila, ali te povzročajo resne težave. V skladu z namenom člena 108(3) PDEU in dolžnostjo dobrega upravljanja lahko Komisija zlasti začne dialog z državo, ki je pomoč priglasila, ali s tretjimi osebami, da bi med predhodnim postopkom razrešila težave, s katerimi bi se lahko srečala (zgoraj v točki 25 navedena sodba *Prayon-Rupel/Komisija*, EU:T:2001:94, točka 45).
- 27 Tretjič, „resne težave“ so objektivni pojem. Obstoj teh težav je treba iskati v okoliščinah sprejetja izpodbijanega sklepa in tudi v njegovi vsebini, in sicer na objektivni način, ob primerjanju razlogov iz sklepa s podatki, ki so bili na voljo Komisiji, ko je odločala o združljivosti sporne pomoči z notranjim trgov (glej zgoraj v točki 25 navedeno sodbo *Prayon-Rupel/Komisija*, EU:T:2001:94, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 28 Komisija je v obravnavani zadevi v izpodbijanem sklepu ugotovila, da je sporna pomoč združljiva z notranjim trgov, ker je v skladu s členom 107(3)(c) PDEU in s Smernicami Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (UL 2004, C 244, str. 2, v nadaljevanju: *Smernice*).
- 29 V zvezi s tem je treba navesti, da člen 107(3) PDEU Komisiji daje široko diskrecijsko pravico za dopustitev pomoči z odstopanjem od splošne prepovedi iz odstavka 1 tega člena, saj v teh primerih presoja združljivosti ali nezdružljivosti državne pomoči z notranjim trgov povzroča težave, povezane z upoštevanjem in presojo kompleksnih ekonomskih dejstev in okoliščin. Zato mora biti nadzor, ki ga opravi sodišče Evropske unije v zvezi s tem, omejen na preverjanje, ali so bila upoštevana postopkovna pravila in obveznost obrazložitve, ali je bilo dejansko stanje pravilno ugotovljeno in ali ne gre za očitno napako pri presoji in zlorabo pooblastil. Tako sodišče Unije ni pristojno, da bi ekonomsko presojo Komisije nadomestilo s svojo. Komisija lahko za izvajanje svoje diskrecijske pravice določi usmeritve s sprejetjem aktov, kot so smernice, če ti akti vsebujejo okvirna pravila v zvezi z usmeritvami, ki jim mora slediti ta institucija, in če ne odstopajo od pravil Pogodbe. V tem kontekstu je sodišče Unije pristojno, da preveri, ali so bile zahteve, ki si jih je Komisija sama naložila, izpolnjene (sodba z dne

30. januarja 2002, Keller in Keller Meccanica/Komisija, T-35/99, Recueil, EU:T:2002:19, točka 77; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 1. decembra 2004, Kronofrance/Komisija, T-27/02, ZOdl., EU:T:2004:348, točka 79 in navedena sodna praksa).

– Trditev, da je družba ACC Compressors novo podjetje

30 Na prvem mestu, tožeča stranka trdi, da po prodaji sredstev družbe ACC Austria družba ACC Compressors ne more več uporabljati spornih patentov in jo je treba zato šteti za podjetje, ki je nastalo po likvidaciji obstoječega podjetja, in torej za novoustanovljeno podjetje v smislu točke 12 Smernic. Ker namreč ne more uporabljati spornih patentov, naj družba ACC Compressors ne bi imela dovolj razvitih struktur, da bi lahko dobila pomoč za reševanje, in naj je zlasti ne bi bilo mogoče enačiti s podjetjem istega imena, ki je od leta 1960 proizvajalo kompresorje.

31 V točki 12 Smernic je navedeno:

„V okviru teh Smernic na novo ustanovljeno podjetje ni upravičeno do pomoči za reševanje in prestrukturiranje, tudi če je njegov začetni finančni položaj negotov. Primer takšnega podjetja je, ko po likvidaciji podjetja nastane novo podjetje, ki le prevzame premoženje starega podjetja. Podjetje načeloma velja za novoustanovljeno prva tri leta po začetku poslovanja na zadevnem področju. Šele po izteku tega obdobja postane upravičeno do pomoči za reševanje in prestrukturiranje [...]“

32 Vsekakor je namen točke 12 Smernic preprečiti, da bi se ustanavljala podjetja, ki niso sposobna preživeti, ali deficitarne dejavnosti, ki bi bili od ustanovitve odvisni od javne pomoči. Tako se pojasnilo iz drugega stavka navedene točke nanaša zlasti na primere prenosa sredstev iz ene obstoječe pravne osebe na drugo pravno osebo, novoustanovljeno ali obstoječo. Torej se gospodarska enota, v katero so bila pridobljena sredstva na novo vključena, glede na okoliščine lahko opredeli za novo podjetje. Kar zadeva pravno osebo, ki je prenesla sredstva, pa je bil cilj take transakcije lahko prav njeno reševanje.

33 Tožeča stranka pa trdi, da izraz „primer“ iz točke 12 Smernic pomeni, da se podjetje lahko opredeli za „novo“ ne zgolj na podlagi prevzema – s strani upravičenca do pomoči – sredstev druge družbe, temveč tudi na podlagi prenosa sredstev upravičenca na drugo družbo, kot je bil v obravnavani zadevi prenos sredstev družbe ACC Austria, hčerinske družbe družbe ACC Compressors, na družbo Secop Austria.

34 V obravnavani zadevi je treba iz spodaj navedenih razlogov tako razlago zavrniti.

35 Prvič, družbi ACC Compressors in ACC Austria sta bili sprva del enega samega podjetja, saj sta proizvajali enake proizvode, sicer v dveh različnih obratih, vendar pod istim gospodarskim vodstvom. S prenosom proizvodnih sredstev družbe ACC Austria, ki je začel učinkovati 11. decembra 2013, ko je bila sprejeta odločba o koncentraciji (glej točki 3 in 6 zgoraj), se je obseg dejavnosti tega podjetja res zmanjšal, saj dejavnosti, ki so se opravljale v proizvodnem obratu v Avstriji, niso bile več njegov del. Tako je podjetje, ki mu je bila dodeljena sporna pomoč, odobrena 18. decembra 2013, vsebovalo zgolj proizvodna sredstva družbe ACC Compressors. Vendar je ta družba zadevno podjetje upravljala tako pred navedenim prenosom kot po njem in je, kot je tožeča stranka priznala v točki 46 tožbe, po sprejetju izpodbijanega sklepa še naprej, čeprav v zmanjšanem obsegu, proizvajala in tržila kompresorje, kar je bila tradicionalna dejavnost tega podjetja. Zato je v nasprotju z navedbami tožeče stranke šlo za isto podjetje, kot je to, ki je kompresorje proizvajalo od leta 1960.

36 Drugič, razlaga, ki jo predlaga tožeča stranka, je v nasprotju z namenom točke 12 Smernic, navedenim zgoraj v točki 32. V primeru prenosa sredstev namreč subjekt, v okvir katerega spadajo gospodarske dejavnosti, ki jih ohrani družba prenosnica, ni tisti, ki se lahko opredeli za „novoustanovljeno podjetje“, temveč je to subjekt, v okvir katerega spadajo gospodarske dejavnosti družbe prevzemnice, v katero so bila prenesena sredstva vključena. Poleg tega je normalno in razumno, da podjetje

v težavah prenese nekatera sredstva in osredotoči svojo dejavnost na svojo osrednjo dejavnost, bodisi geografsko ali sektorsko, da bi izboljšalo svoje možnosti gospodarskega okrevanja. V točki 39 Smernic je tako prenos sredstev izrecno predviden kot ukrep za preprečitev prekomernega izkrivljanja konkurence v okviru preučitve načrta za prestrukturiranje pri dodeljevanju pomoči za prestrukturiranje. V nasprotju s splošnim namenom Smernic bi bilo, če bi taka prodaja sredstev sistematično privedla do tega, da podjetje prenosnik ne bi moglo dobiti pomoči za reševanje.

- 37 To, da med družbama ACC Compressors in Secop Austria poteka pravni spor o spornih patentih, ne more privedi do drugačne ugotovitve.
- 38 Komisija je namreč pri sprejetju izpodbijanega sklepa lahko upoštevala le dejanski in pravni položaj družbe ACC Compressors, v katerem je ta bila ob tem sprejetju; največ, kar bi morala upoštevati, je predvidljivi razvoj tega položaja v obdobju, za katero je bila pomoč za reševanje dodeljena, to je za šest mesecev (glej točko 5 zgoraj). Kot pa Komisija upravičeno navaja, je ob sprejetju izpodbijanega sklepa družba ACC Compressors še vedno uporabljala sporne patente za izdelavo kompresorjev, kar je Komisija morala upoštevati, in nič ni kazalo na to, da bi se ta položaj lahko v naslednjih šestih mesecih spremenil.
- 39 Poleg tega je treba navesti, da obstoj spora o patentih ni bil upošteven pri presoji združljivosti sporne pomoči z notranjim trgov. Sicer je res mogoče, da če bi družba Secop Austria nekoč zmagala v sporu o patentih, morda družba ACC Compressors ne bi več mogla uporabljati spornih patentov in bi zato morala prenehati proizvodnjo pomembne znamke kompresorjev, imenovane „Kappa“. Vendar je to odvisno tudi od tega, ali bi družba ACC Compressors po morebitnem porazu pred sodišči lahko pridobila licenco za uporabo navedenih patentov. Poleg tega ni mogoče *a priori* izključiti, da bi lahko morebitno prenehanje svoje dejavnosti proizvodnje kompresorjev „Kappa“ nadomestila z razvojem drugih znamk ali dejavnosti. Vsekakor je treba ugotoviti, da Komisiji ni bilo treba predvideti izida spora o patentih, ki je ob sprejetju izpodbijanega sklepa potekal pred nacionalnimi sodišči, in s tem presojo pristojnih sodišč, ki odločajo o navedenem sporu, nadomestiti s svojo.
- 40 Nazadnje je treba zavrnil argument tožeče stranke, naveden na obravnavi, da bi Komisija morala upoštevati dejstvo, da je družba ACC Compressors v postopku glede koncentracije sama navedla, da če bi družba Secop Austria pridobila sredstva družbe ACC Austria, ona sama ne bi mogla več nadaljevati svoje proizvodnje kompresorjev, ker ne bi mogla več uporabljati spornih patentov.
- 41 Komisija je v odločbi o koncentraciji namreč preučila navedbe družbe ACC Compressors in je zlasti v zvezi s sporom o patentih, ki poteka med obema stranema, ugotovila, da ni izključeno, da bo med njima sklenjena licenčna pogodba. Komisija je torej že ugotovila, in sicer v postopku glede koncentracije, da so navedbe družbe ACC Compressors v zvezi s tem, da brez licence za sporne patente ne bo mogla nadaljevati proizvodnje kompresorjev, zgolj hipotetične.
- 42 V teh okoliščinah te navedbe niso pomenile odločilnih informacij za presojo konkurenčnega odnosa med družbama ACC Compressors in Secop, tako da Komisiji ni mogoče očitati, da jih v postopku glede državnih pomoči ni upoštevala.
- To, da naj bi sporna pomoč le „odlagala to, kar je neizbežno“
- 43 Na drugem mestu, tožeča stranka trdi, da sporna pomoč ne bi smela biti dodeljena, saj zgolj „odlaga to, kar je neizbežno“, v smislu točke 72 Smernic.

44 V točki 72 Smernic je določeno:

„Pomoč za reševanje je enkratno dejanje, katerega osnovni namen je, da ohrani podjetje pri življenju med omejenim obdobjem, v katerem se lahko oceni njegova prihodnost. Ne sme se dovoliti, da bi ponovljena dodelitev pomoči za reševanje, ki bi zgolj ohranjala obstoječe stanje, odložila to, kar je neizbežno, na kasnejši čas, ter med tem preložila gospodarske in socialne probleme na druge, učinkovitejše proizvajalce ali druge države članice. Zato se pomoč za reševanje dodeli le enkrat (pogoj o enkratni pomoči) [...]“

45 V sistematiki celotne točke 72 Smernic je tako to, da pomoč za reševanje ne sme zgolj ohranjati obstoječega stanja in odlagati tega, kar je neizbežno, omenjeno primeroma za utemeljitev načela o enkratni pomoči, urejenega v tej točki 72. Tako po razlogovanju te točke dejstvo, da se prosi za drugo pomoč za reševanje – v obdobju desetih let po dodelitvi prve pomoči za reševanje – lahko dokazuje, da je prva pomoč zgolj ohranjala obstoječe stanje in odlagala to, kar je neizbežno. V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, prvič, da je v skladu z ugotovitvami iz točke 38 izpodbijanega sklepa, ki jih tožeča stranka ni izpodbijala, sporna pomoč prva pomoč za reševanje, ki je bila dodeljena družbi ACC Compressors, in drugič, da je tožeča stranka navedla le, da sporna pomoč zgolj „odlaga to, kar je neizbežno“, ne da bi to navedbo podkrepila. Nazadnje, če bi tožeča stranka svojo navedbo opirala na spor o patentih, je bilo zgoraj ugotovljeno, da ta spor ni bil upošteven za presojo združljivosti sporne pomoči z notranjim trgov.

46 Zato je treba ta argument tožeče stranke zavrniti.

– Upoštevanje domnevno prejetih prejšnjih pomoči

47 Na tretjem mestu, tožeča stranka trdi, da Komisija ni upoštevala kumulativnega učinka sporne pomoči in dajatev, ki naj bi jih pred tem nakazala Cassa Integrazione. Po njenem mnenju je Cassa Integrazione sklad za dajatve za delo s skrajšanim delovnim časom in dajatve, ki jih izplačuje, naj bi Komisija štela za državne pomoči.

48 V točki 23 Smernic je določeno:

„Če je bila podjetju v težavah predhodno dodeljena nezakonita pomoč, glede katere je Komisija sprejela negativno odločbo z nalogom za povračilo, in če takšno povračilo ni bilo opravljeno, v skladu s členom 14 [Uredbe št. 659/1999], bo ocena kakršne koli pomoči za reševanje ali prestrukturiranje za isto podjetje upoštevala najprej kumulativni učinek stare pomoči in nove pomoči in nato dejstvo, da stara pomoč ni bila povrnjena.“

49 Tako je treba navesti, da točka 23 Smernic upoštevanje kumulativnega učinka prejšnjih pomoči in nove pomoči za reševanje ali prestrukturiranje izrecno predvideva zgolj za nezakonite pomoči, ki so bile predmet negativnega sklepa, s katerim je bila naložena zagotovitev vračila, ki je zadevna država članica še ni izpolnila. Poleg tega je Komisija na podlagi te določbe od italijanskih organov zahtevala potrditev, da družba ACC Compressors ni prejela takih pomoči, katerih vrnitev še ni bila zagotovljena (izpodbijani sklep, točka 40).

50 Vendar ni sporno, da dajatve, ki naj bi jih izplačevala Cassa Integrazione – za katere Komisija trdi, da zanje ni vedela – niso bile predmet negativnega sklepa Komisije. Na podlagi besedila Smernic in zlasti njihove točke 23 tako Komisiji ni bilo treba upoštevati teh domnevnih pomoči.

51 V zvezi z vprašanjem, ali je tako upoštevanje obvezno, čeprav taka obveznost v Smernicah ni izrecno omenjena, je treba navesti, da posebne značilnosti pomoči za reševanje nasprotujejo upoštevanju kumulativnega učinka prejšnjih pomoči, ki niso navedene v točki 23 Smernic. Točka 15 Smernic namreč pomoči za reševanje opredeljuje tako:

„Pomoč za reševanje je po svoji naravi začasna in povratna pomoč. Njen osnovni cilj je omogočiti, da podjetje v težavah ostane pri življenju v obdobju, ki je potrebno za izdelavo načrta za prestrukturiranje/likvidacijo. Splošno načelo je, da pomoč za reševanje omogoča začasno podporo podjetju, ki se sooča s precejšnjim poslabšanjem finančnega položaja, ki se kaže v hudi likvidnostni krizi ali dejanski plačilni nesposobnosti. Takšna začasna pomoč mora omogočiti čas za analiziranje okoliščin, ki so povzročile težave, ter za razvoj ustreznega načrta za reševanje teh težav. Poleg tega mora biti pomoč za reševanje omejena na najnižjo potrebno vsoto. Z drugimi besedami, pomoč za reševanje nudi podjetju v težavah kratek odlog za obdobje, ki ni daljše od šestih mesecev. Pomoč mora predstavljati povratno likvidnostno pomoč v obliki poroštev za posojilo ali posojil, z obrestno mero, ki je vsaj primerljiva z obrestnimi merami posojil zdravim podjetjem in zlasti referenčnimi merami, ki jih je sprejela Komisija. Pomoč za reševanje ne sme financirati strukturnih ukrepov, ki ne zahtevajo takojšnjega ukrepanja, kot so spontana in nepreklicna udeležba države pri lastnih sredstvih podjetja.“

52 Iz te definicije izhaja, da imajo pomoči za reševanje, kot je sporna pomoč – tako zaradi omejitve mogočih ukrepov (garancije za posojila ali posojila) kot tudi zaradi svoje začasnosti in reverzibilnosti (prenehanje garancije in vračilo posojila čez največ šest mesecev, razen v primeru, kadar se v tem roku predloži načrt za prestrukturiranje ali likvidacijo) ter omejitve zgolj na ukrepe, ki so potrebni za začasno preživetje zadevnega podjetja – zelo omejene učinke na notranji trg, kot Komisija upravičeno navaja. Ti omejeni učinki in nujnost pomoči za reševanje utemeljujejo, da jih Komisija običajno preuči v poenostavljenem postopku v skladu s točko 30 Smernic in da si prizadeva sprejeti odločitev v enomesečnem roku, kadar pomoči izpolnjujejo nekatera merila. Upoštevanje kumulativnega učinka vseh morebitnih domnevno nezakonitih prejšnjih pomoči pa bi onemogočilo upoštevanje tega roka ter torej ne bi bilo združljivo z nujnostjo te preučitve in omejenimi vplivi teh pomoči na konkurenco.

53 Poleg tega bi upoštevanje tudi drugih prejšnjih pomoči, ki niso pomoči, opredeljene v točki 23 Smernic – ki so že bile predmet negativnega sklepa Komisije – Komisijo obvezovalo, da dodatno preuči navedene prejšnje pomoči, opredelitev katerih za pomoči in za nezakonite pomoči bi lahko bila med njo in zadevno državo članico sporna in ki bi morale biti, če bi bilo to potrebno, predmet ločenega postopka in ločenega sklepa. To bi lahko na koncu privedlo bodisi do zavrnitve pomoči za reševanje na podlagi površinske preučitve prejšnjih pomoči, za katere bi se lahko nazadnje izkazalo, da so zakonite ali da ne pomenijo pomoči, bodisi do nepotrebnega odloga sprejetja sklepa o pomoči za reševanje. Zato je tudi tak način postopanja nezdružljiv z zahtevami, ki izhajajo iz načela pravne varnosti.

54 Iz teh razlogov je treba ugotoviti, da Komisija ni zavezana upoštevati kumulativnega učinka zatrjevanih prejšnjih pomoči in pomoči za reševanje, razen v primerih, določenih v točki 23 Smernic.

55 Zato je treba ta argument tožeče stranke zavrniti kot neutemeljen.

– Upoštevanje prakse prodaje z izgubo, ki naj bi jo izvajala družba ACC Compressors

56 Na četrtem mestu, tožeča stranka meni, da bi Komisija morala upoštevati tveganje, da bi sporna pomoč družbi ACC Compressors omogočila nadaljevanje politike prodaje z izgubo, ki naj bi jo izvajala od leta 2013.

57 Glede tega zadošča navesti, da se tožeča stranka zgolj sklicuje na domnevno politiko prodaje z izgubo družbe ACC Compressors, ni pa navedla nobenega pojasnila in ni predložila nobenega dokaza, ki bi lahko to navedbo podkrepila. V teh okoliščinah je treba tudi ta argument tožeče stranke zavrniti.

– Izračuni, ki jih je navedla Komisija

- 58 Na petem mestu, tožeča stranka v tožbi trdi, da so izračuni, ki jih je Komisija navedla v okviru presoje združljivosti sporne pomoči z notranjim trgov, netočni in da jih brez dostopa do spisa ne more razumeti.
- 59 Ker se je tožeča stranka – zaradi pojasnil, ki jih je Komisija navedla v odgovoru na tožbo – v odgovoru na pisna vprašanja Splošnega sodišča temu očitku odpovedala, o tem ni več treba odločati.
- 60 Ker je treba vse očitke, navedene v okviru prvega in drugega dela drugega tožbenega razloga, zavrniti, je treba navedena dela zavrniti v celoti.

Tretji del drugega tožbenega razloga: kršitev načela enakega obravnavanja

- 61 Tožeča stranka navaja, da ni imela priložnosti predstaviti svojega stališča v okviru postopka glede državnih pomoči, začetega v korist družbe ACC Compressors, da bi nasprotovala dodelitvi sporne pomoči tej družbi v okviru formalnega postopka preiskave, če bi do njega prišlo. Družba ACC Compressors pa naj bi, nasprotno, v okviru postopka v zvezi s koncentracijo imela priložnost nasprotovati temu, da družba Secop Austria kupi sredstva družbe ACC Austria. Po njenem mnenju gre za kršitev načela enakega obravnavanja, saj naj bi bilo treba konkurenčni odnos med skupinama ACC in Secop preučiti v obeh postopkih.
- 62 V skladu z ustaljeno sodno prakso načelo enakega obravnavanja kot splošno načelo prava Unije zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in da se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je tako obravnavanje objektivno utemeljeno (glej sodbo z dne 16. decembra 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine in drugi, C-127/07, ZOdl., EU:C:2008:728, točka 23 in navedena sodna praksa).
- 63 Glede tega je treba na prvem mestu navesti, da tako v postopku glede državnih pomoči kot tudi v postopku glede koncentracij konkurenti zadevnih podjetij nimajo nikakršne pravice biti po uradni dolžnosti vključeni v postopek, zlasti ne v prvi fazi postopka, v kateri Komisija opravi predhodno preučitev bodisi zadevne pomoči bodisi prijavljene koncentracije.
- 64 Namreč, prvič, na področju državnih pomoči je v skladu z ustaljeno sodno prakso treba razlikovati med, na eni strani, fazo predhodne preučitve pomoči iz člena 108(3) PDEU, katere edini cilj je omogočiti Komisiji, da oblikuje prvo mnenje o delni ali popolni združljivosti zadevne pomoči, in na drugi strani, fazo preiskave iz odstavka 2 istega člena. Pogodba DEU le v okviru te faze, katere namen je Komisiji omogočiti, da se v celoti seznani z vsemi podatki zadeve, določa obveznost Komisije, da pozove zadevne stranke k predložitvi pripomb (zgoraj v točki 24 navedena sodba Cook/Komisija, EU:C:1993:197, točka 22; zgoraj v točki 23 navedena sodba Komisija/Sytraval in Brink's France, EU:C:1998:154, točka 38, in sodba z dne 13. decembra 2005, Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, ZOdl., EU:C:2005:761, točka 34). Iz tega izhaja, da zainteresirane stranke, ki niso zadevna država članica, vključno s konkurenti upravičenca do pomoči, kot je v obravnavani zadevi tožeča stranka, nimajo nobene pravice do sodelovanja v postopku v fazi predhodne preučitve.
- 65 Drugič, na področju koncentracij člen 18(4) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 40, v nadaljevanju: uredba o koncentracijah), natančneje opredeljen s členom 11(c) Uredbe Komisije (ES) št. 802/2004 z dne 7. aprila 2004 o izvajanju Uredbe št. 139/2004 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 88), določa, da Komisija lahko – po uradni dolžnosti – zasliši druge fizične ali pravne osebe, kot so priglasitelji in druge stranke predvidene koncentracije, da pa to mora storiti

le, če sta izpolnjena dva pogoja, in sicer da navedene osebe izkažejo zadosten interes in da za to zaprosijo (glej v tem smislu sodbo z dne 27. novembra 1997, Kaysersberg/Komisija, T-290/94, Recueil, EU:T:1997:186, točki 108 in 109).

- 66 Na drugem mestu je treba navesti, da, nasprotno, družba ACC Compressors v postopku glede koncentracije ni bila zgolj v položaju podjetja, konkurenčnega družbi Secop Austria, kot podjetje, ki je priglasilo koncentracijo, temveč tudi v položaju „druge udeležene stranke“ v smislu člena 11(b) Uredbe št. 802/2004, saj jo je bilo treba kot matično družbo družbe ACC Austria, katere celotna sredstva so se prodajala, šteti za prodajalca navedenih sredstev in je torej imela položaj stranke predvidene koncentracije. Drugače kot konkurenti pa imajo udeležene stranke v skladu z drugim delom člena 18(1) uredbe o koncentracijah pravico, da v vsaki fazi postopka, vključno s predhodno fazo, predstavijo svoja stališča (glej v tem smislu sodbi z dne 24. marca 1994, Air France/Komisija, T-3/93, Recueil, EU:T:1994:36, točka 81, in z dne 20. novembra 2002, Lagardère in Canal+/Komisija, T-251/00, Recueil, EU:T:2002:278, točki 93 in 94).
- 67 Zato je treba ugotoviti, da je bil položaj tožeče stranke v postopku glede državnih pomoči, v katerem je bil sprejet izpodbijani sklep, drugačen od položaja družbe ACC Compressors v postopku glede koncentracije, v katerem je bila sprejeta odločba o koncentraciji, saj je družba ACC Compressors imela pravico do izjave pred sprejetjem zadnjenavedenega sklepa. Zato to, da Komisija pred sprejetjem izpodbijanega sklepa tožeči stranki ni dala priložnosti izraziti svojega stališča, ne pomeni kršitve načela enakega obravnavanja.
- 68 Torej je treba tretji del drugega tožbenega razloga in zato tudi celoten drugi tožbeni razlog zavrniti.

Prvi in tretji tožbeni razlog, kakor sta bila preoblikovana: neizvedba preiskave in napake pri presoji

- 69 Tožeča stranka v zvezi s tem Komisiji očita, da ni upoštevala informacij iz odločbe o koncentraciji (glej točko 6 zgoraj), ki so bile upoštevne in bistvene za presojo združljivosti sporne pomoči z notranjim trgov, ter da se je glede tega zadovoljila z informacijami, ki so jih navedli italijanski organi in družba ACC Compressors kot upravičenka do pomoči. Zlasti naj bi Komisija morala upoštevati, da je družba ACC Compressors v postopku glede koncentracije trdila, da če ne bo pridobila licenc za sporne patente, ne bo več mogla opravljati svojih dejavnosti na trgu hladilnih kompresorjev za gospodinske aparate (glej točko 40 zgoraj).
- 70 Komisija argumente tožeče stranke izpodbija.
- 71 Najprej je treba navesti, da Komisija ne nasprotuje dejstvu, ki jih tožeča stranka navaja v okviru prvega tožbenega razloga, in sicer da v obravnavanem postopku glede državnih pomoči ni upoštevala informacij, ki jih je dobila v postopku, v katerem je bila sprejeta odločba o koncentraciji. Stranki si torej nasprotujeta zgolj glede dveh vprašanj, to je, na eni strani, ali je Komisija imela pravico (in celo obveznost), da navedene informacije upošteva, in na drugi strani, ali so bile navedene informacije upoštevne za presojo združljivosti sporne pomoči z notranjim trgov.

Obseg obveznosti preiskave, ki jo ima Komisija v fazi predhodne preučitve

- 72 Ker se prvi tožbeni razlog, kakor je bil preoblikovan, nanaša na neizvedbo preiskave, je najprej treba opredeliti obseg obveznosti preiskave, ki jo ima Komisija v fazi predhodne preučitve.
- 73 Kakor je bilo navedeno zgoraj v točki 64, je namen faze predhodne preučitve pomoči, določene v členu 108(3) PDEU, zgolj Komisiji omogočiti, da si ustvari prvo mnenje o delni ali celotni združljivosti načrtov pomoči, ki so ji prijavljeni, s Pogodbo.

- 74 Iz sodne prakse je tudi razvidno, da mora zadevna država članica za doseg odobritve novih ali spremenjenih pomoči z odstopanjem od pravil Pogodbe na podlagi svoje dolžnosti sodelovanja s Komisijo iz člena 4(3) PEU predložiti vse elemente, ki bi tej instituciji omogočili, da preveri, ali so izpolnjeni pogoji za odstopanje (sodbe z dne 28. aprila 1993, Italija/Komisija, C-364/90, Recueil, EU:C:1993:157, točka 20; z dne 6. aprila 2006, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Komisija, T-17/03, ZOdl., EU:T:2006:109, točka 48, in z dne 12. septembra 2007, Olympiaki Aeropororia Ypiresies/Komisija, T-68/03, ZOdl., EU:T:2007:253, točka 36).
- 75 Zgoraj navedene postopkovne obveznosti so poleg tega, kar zadeva predhodni postopek, ponovljene in konkretizirane v členih 2(2) ter 5(1) in (2) Uredbe št. 659/1999.
- 76 Iz teh členov izhaja, da Komisija v postopku predhodne preučitve lahko načeloma upošteva le elemente, ki jih je predložila zadevna država članica – če je potrebno, po zahtevi Komisije za dodatne podatke (sodba z dne 15. junija 2005, Regione autonoma della Sardegna/Komisija, T-171/02, ZOdl., EU:T:2005:219, točki 40 in 41) – in da ji ni treba na lastno pobudo preiskovati vseh okoliščin, kadar ji informacije, ki jih je predložila država članica priglasiateljica, omogočajo, da se po prvi preučitvi prepriča, da zadevni ukrep bodisi ne pomeni pomoči v smislu člena 107(1) PDEU bodisi je, če se opredeli za pomoč, združljiv z notranjim trgov (glej sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 23).
- 77 Poleg tega, če bi se pozneje izkazalo, da so bile informacije, ki jih je predložila zadevna država članica, v bistvenem delu nepopolne ali napačne, tako da bi omajale presojo Komisije glede združljivosti pomoči, kot je bila dejansko izvedena, z notranjim trgov, bi torej šlo za novo pomoč, ki ni bila priglašena in je zato nezakonita v smislu člena 1(f) Uredbe št. 659/1999, na podlagi česar bi Komisija lahko začela nov postopek (glej v tem smislu sodbo z dne 20. septembra 2011, Regione autonoma della Sardegna in drugi/Komisija, T-394/08, T-408/08, T-453/08 in T-454/08, ZOdl., EU:T:2011:493, točke od 177 do 180).
- 78 V obravnavani zadevi, kot je razvidno iz ugotovitev, navedenih zgoraj v točkah 37 in 39, okoliščina, da med ACC Compressors in Secop Austria poteka pravni spor o spornih patentih, ni mogla vplivati na izid presoje združljivosti sporne pomoči z notranjim trgov. Zato Komisiji ni bilo treba upoštevati navedb, ki jih je družba ACC Compressors dala v zvezi s tem v postopku glede koncentracije.
- Prepoved, da Komisija informacije, pridobljene v postopku o koncentraciji, uporabi za druge namene
- 79 Poleg tega se v skladu s členom 17(1) uredbe o koncentracijah informacije, pridobljene z uporabo te uredbe, uporabijo samo za namene zahteve za informacije, preiskave ali zaslišanja.
- 80 Ta določba je Komisiji načeloma prepovedovala, da bi v postopku glede državnih pomoči uporabila informacije, ki so ji bile predložene v postopku o koncentraciji.
- 81 Tožeča stranka pa trdi, da je sodna praksa Sodišča zožila področje uporabe člena 17 uredbe o koncentracijah, saj naj bi Komisija, kadar v postopku na področju prava konkurence slučajno izve za nekatere informacije in kadar iz teh informacij izhaja, da je prišlo do kršitve drugih pravil o konkurenci, lahko začela drugi postopek, da bi preverila točnost navedenih informacij in jih dopolnila, zlasti tako, da bi zahtevala predložitev istih dokumentov in jih uporabila kot dokaze.
- 82 Glede tega je treba navesti, da čeprav informacije, pridobljene na podlagi uredbe o koncentracijah, ne morejo biti neposredno uporabljene kot dokazi v postopku, ki ni urejen s to uredbo, pa vseeno pomenijo indice, ki se lahko, če je potrebno, upoštevajo pri utemeljitvi začetka postopka na drugi pravni podlagi (glej po analogiji za primer, da nacionalni organ za konkurenco uporabi informacije, pridobljene v postopku glede omejevalnih sporazumov na ravni Unije, sodbi z dne 17. oktobra 1989, Dow Benelux/Komisija, 85/87, Recueil, EU:C:1989:379, točke od 18 do 20, in z dne 16. julija 1992, Asociación Española de Banca Privada in drugi, C-67/91, Recueil, EU:C:1992:330, točki 39 in 55).

- 83 Tožeča stranka v obravnavani zadevi Komisiji ne očita, da ni začela postopka o državnih pomočeh na podlagi informacij, pridobljenih v postopku o koncentraciji, temveč ji očita, da teh informacij ni upoštevala v postopku o pomočeh, ki je že potekal. Zato je treba ugotoviti, da je na podlagi sodne prakse, navedene zgoraj v točki 82, Komisija imela najmanj pravico, da v postopku o državnih pomočeh zahteva predložitev informacij ali dokumentov, za katere je izvedela v postopku o koncentraciji, če bi bile te informacije ali dokumenti upoštevni za preučitev zadevne pomoči.
- 84 Tožeča stranka poleg tega trdi, da je v skladu z različnimi sodbami sodišč Unije mogoče odstopiti od prepovedi, določene v členu 17(1) uredbe o koncentracijah, kadar obstajajo povezave med različnimi postopki, ki potekajo pred Komisijo. V obravnavani zadevi naj bi prestrukturiranje skupine HCH in prodaja sredstev nekdanje družbe ACC Austria ter posledice, ki so zaradi tega nastale za družbo ACC Compressors, pomenile take povezave med postopkom o koncentraciji in postopkom o državnih pomočeh.
- 85 V zvezi s tem je iz sodne prakse razvidno, da se mora Komisija načeloma izogibati neskladnostim, do katerih bi lahko prišlo pri izvrševanju različnih določb prava Unije. Ta obveznost Komisije, da upošteva koherentnost med določbami Pogodbe v zvezi z državnimi pomočmi in drugimi določbami Pogodbe, obstaja predvsem, kadar je cilj teh drugih določb prav tako neizkrivljena konkurenca na notranjem trgu (glej sodbo z dne 31. januarja 2001, RJB Mining/Komisija, T-156/98, Recueil, EU:T:2001:29, točka 112 in navedena sodna praksa).
- 86 Iz tega med drugim izhaja, da Komisija pri sprejemanju sklepa o združljivosti pomoči z notranjim trgom ne sme prezreti tveganja posega v konkurenco na notranjem trgu s strani posameznih gospodarskih subjektov (glej zgoraj v točki 85 navedeno sodbo RJB Mining/Komisija, EU:T:2001:29, točka 113). Po analogiji je treba ugotoviti, da mora Komisija pri sprejemanju sklepa o združljivosti državne pomoči upoštevati posledice koncentracije, ki jo presoja v drugem postopku, kadar so pogoji te koncentracije taki, da lahko vplivajo na presojo vpliva na konkurenco, ki bi ga lahko imela zadevna pomoč. Tako bi bila Komisija, če bi bilo potrebno, lahko zavezana zadevni državi članici postaviti vprašanje, da bi zadevne informacije uvedla v postopek o državnih pomočeh.
- 87 Ker pa spor o patentih ni bil upošteven za presojo združljivosti sporne pomoči z notranjim trgom (glej točki 37 in 39 zgoraj), v obravnavani zadevi take obveznosti ni bilo.
- 88 Iz tega sledi, da je treba prvi in tretji tožbeni razlog, kakor sta bila preoblikovana, zavrnila.
- 89 Ker je vse tožbene razloge tožeče stranke treba zavrniti, je treba zavrniti tožbo v celoti.

Stroški

- 90 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Secop GmbH se naloži plačilo stroškov.

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Razglašeno na obravnavi v Luxembourg, 1. marca 2016.

Podpisi

Kazalo

Dejansko stanje	1
Postopek in predlogi strank	2
Pravo	3
Drugi tožbeni razlog: kršitev Pogodb	3
Prvi in drugi del drugega tožbenega razloga: kršitev člena 107(3)(c) PDEU in člena 108(2) in (3) PDEU.....	3
– Pregled upoštevne sodne prakse.....	3
– Trditev, da je družba ACC Compressors novo podjetje	5
– To, da naj bi sporna pomoč le „odlagala to, kar je neizbežno“	6
– Upoštevanje domnevno prejetih prejšnjih pomoči	7
– Upoštevanje prakse prodaje z izgubo, ki naj bi jo izvajala družba ACC Compressors	8
– Izračuni, ki jih je navedla Komisija	9
Tretji del drugega tožbenega razloga: kršitev načela enakega obravnavanja	9
Prvi in tretji tožbeni razlog, kakor sta bila preoblikovana: neizvedba preiskave in napake pri presoji...	10
Obseg obveznosti preiskave, ki jo ima Komisija v fazi predhodne preučitve	10
Prepoved, da Komisija informacije, pridobljene v postopku o koncentraciji, uporabi za druge namene	11
Stroški	12